

عنوان مقاله:

تاثیر شاخص های اقتصادی و محیط زیستی بر بیابان زایی ایران

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس تخصصی ملی اقتصاد کشاورزی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

احمد سلطانی ذوقی - بخش اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

حامد قادرزاده - دانشیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه کردستان

المیرا صیادچمنی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه علوم تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

بیابان زایی یکی از پدیده هایی است که در دهه های اخیر محیط زیست زمین را به شدت تهدید میکند و ایران به عنوان کشوری که درنواحی گرمسیر کره زمین قرار گرفته است در مقابل این پدیده به شدت آسیب پذیر است. مطالعه حاضر با استفاده از داده های سالهای ۱۹۷۲ تا ۲۰۱۷ میلادی جذب سایت بانک جهانی به دست آمده است اقدام به تخمین اثر گذاری شاخص های زیست محیطی اقتصادی بر بیابان زایی در کشور با استفاده از مدل خودتوضیحی با وقفه های گسترده ARDL نموده است. نتایج نشان می دهد تمامیتغیرها دارای اثر گذاری معنیداری بر روی بیابان زایی در بلندمدت می باشد اما در کوتاه مدت شاخص های بیابان زایی سال های گذشته عملیات احیا و میزان بارش عوامل اثرگذار بر بیابان زایی در کشور می باشد یکی از مواردی که در این مطالعه مورد آزمون قرار گرفت منحنی محیط زیستی کوزنتس در مسئله بیابانزایی می باشد. نتایج نشان می دهد که منحنی زیست محیطی کوزنتس در تقابل تولید ناخالص داخلی و بیابانزایی قابل تایید می باشد. نتایج نشان می دهد در بلندمدت عملیات احیا به دلایل ناشناخته دارای اثرات مثبت بر بیابانزایی می باشد. مال میبود اثرات روانی ناشی از فعالیتهای مقابله بود بیابانزایی که موجب اهمال در مدیریت محیط زیست می گردد عاملی است که باعث گردیده تا احیای محیط زیست موجب توسعه بیابانها گردد.

کلمات کلیدی:

بیابانزایی، ایران، رشد اقتصادی، منحنی محیط زیستی کوزنتس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1798509>

